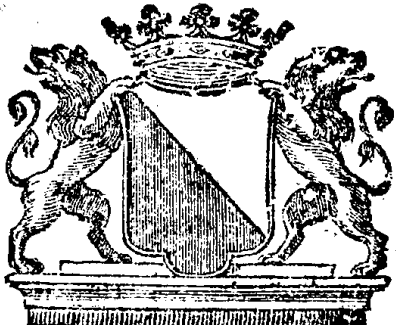

UTRECHTSCHÉ COURANT.

Woensdag

den 8. Maart.

A F R I C A.

TUNIS den 28. Januarij. Er hebben sedert veertien dagen, alhier schrikbarende en bloedige Tooneelen plaats gehad, die door eene geheele uitroeiing der Dynastie, welke gedurende eene Eeuw op den Troon van Tunis regeerde, zoo als bekend is, (zie *Utrechtische Courant* van 27. Januarij 1815, No. 12.), van een Corfikaansch Renegat afkomstig, gevolgd zijn.

Sidi-Mahmoud-Plasfen, Neef van den regerenden Beij van Tunis, **Sidi-Ottoman**, het vertrouwen misbruikende, welke zijn Souverein in hem stelde, heeft denzelven door alle mogelijke middelen bij het Volk in haat gebracht. Bindelijk smeede hij eene samenzwering tegen denzelfden, kocht een groot gedeelte van den Hofstoet om, tezel in den nacht van den 19. December aan het hoofd van een groot aantal saamgezworenen en slaven in het paleis, tevoeg tot in het vertrek van den Beij door, en stootte met ategen hand den dolk in het hart des grijsaards. Drie uren duurde het moorden in het paleis, daar de aanhangers der Beij's eenen wanhoopigen tegenstand boden; eindelijk echter moesten zij, bijna allen gedood of gekwetst zijnde, onder het oog van den troep wachteden voor het paleis en de troepen afloopten van dit bloedig tooneel af. De twee zoons van den Beij waren te bed, terwijl hun vader vermoord werd. Zij hadden nauwelijks den tijd om in het hemd, met achterlaten hunner vrouwen, die medogenloos vermoord wierden, te ontvlieden. Deze beide prinses brachten dadelijk in de voorsteden eenig volk op de been, en vertoonden zich daarop voor de poorten; maar ziende, dat in de stad, noch het volk, noch de soldaten, de partij voor hen opvatten, namen zij de vlugt naar Goulette, om van daar verder te scheep te ontkomen; dan de overweldiger van den troon, die onder al het vechten en moorden ongekwest gebleven was, was hun voorgekomen; zoodra zij te Goulette aankwamen, werden zij gearresteerd, en gebonden naar Tunis gebracht. Even buiten de stad kwam hen **Sidi-Mahmoud** te gemoet en deed hen op den weg ombrengen. Dus de geheele regerende familie uigeroeid hebbende, was hij volstrekt meester van Tunis.

Om zich echter nog te meer in het bezit van den troon te verzekeren, gaf hij aan **Sidi-Soliman**, die eenen grooten invloed op het volk had, zijne dochter ter vrouw, en beloofde aan **Susuf Koggia** zijne zuster. Deze laatste maakte hij tevens tot zijnen eersten minister. Een tijd lang koelde **Susuf Koggia** ongetoond zijne wreedheid aan het bloed der geenen die hij voor aanverwanten of aanhangers van het vorige regerende huis hield; doch, kort daarop, verleide hem zijne staatszucht, om isagelijks de nieuwe regerende familie te vermoorden en uit te roeijen, en zich zeiven op den troon te plaatsen. Reeds was hij met de pracht eenes souvereins de straten van Tunis doorgetrokken, had van zijne geroofde schatten groote uitdeelingen onder de troepen gedaan, en alles voor zijn plan voorbereid, toen hij onverhoeds, den 22. Januarij, bij zijne intrede in het paleis, door den chef der Mamelukken, in naam des Beij's, gevat en bij den baard vast gehouden werd. Woedend trok **Koggia** zijnen dolk, bracht eene dodelijke wond aan den chef der Mamelukken toe, en kwetste ook een aantal op hem aanvallende soldaten. Eindelijk wierdt hij op den grond geworpen, en overdekt met bloed en half dood voor den Beij gesleept, die, na hem zijne ondankbaarheid verweten te hebben, hem in zijne tegenwoordigheid het hoofd deed afslaan. Sedert hebben te Tunis nog eenige arresteringen plaats gehad; doch het moorden heeft opgehouden, en elk is tot zijne gewone bezigheden terug gekeerd als of er niets gebeurd was.

I T A L I E N.

NAPELS den 9. Februarij. De Koning heeft een Generaal van zijne Familie naar Weenen gezonden om Z. M. den Keizer van Oostenrijk met deszelfs Verjaardag te complimenteren. Dien dag zal alhier groot Feest ten Hove zijn.

Het Hof, hetwelk zich niet dan met Feesten en Vermaaklijkheden bezig hieldt, ten einde daardoor de gerustheid van Z. M. den Koning aan den dag te leggen, schijnt thans van alle bekommernis ontlagen te zijn. De onaangename geruchten, welke met betrekking tot onzen Staatkundigen toestand in omloop geweest zijn, zijn genoegzaam geheel en al verdwenen, en de Militairen, wier ongemeene vernogtheid aan **Joachim** bekend is, drukken zich thans op zulk eenen toon van verzekerdheid uit, dat men duidelijk kan zien dat aan den Ouden Koning **Ferdinand** geene de minste hoop meer overig blijft. Bij de aanhangers van dezen laatste bekeurt men eene in 't ooglopende neerlagtigheid.

E N G E L A N D.

LONDEN den 3. Maart. Lord **Castlereagh** word heden of morgen alhier verwacht; deszelfs Secretaris de Heer **Planta** is gisteren reeds alhier aangekomen.

Op den 24. der vorige Maand verleende de Prins Regent des namiddags ten 2 uren, audientie te Carltonhouse, aan den Lord **Maire**, de Scherifs en verdere Ambtenaren der Stad, welke Deputatie een Dank-Adres wegens de met America gesloten Vrede, aan Z. K. H. overhandigde, hetwelk door Hoogstdenzelven allernuttigst aangenomen en op de volgende wijze beantwoord wierdt:

"Het strekt mij tot groot genoegen, de onderhandelingen met de Vereenigde Staten tot eene uitkomst gebragt te zien, welke het vooruitzicht op het spoedig herstel des vredes met dat land oplevert.

"Hoedanig ook de rampen geweest mogen zijn, door de uitgebreide oorlogen veroorzaakt, waarin wij, sinds zoo langen tijd, gewikkeld waren, dezelve moeten geenszins aan Groot-Britannie worden geweten. Het is de overtuiging, dat onze zaak billijk was, en dat wij, uit noodzakelijkheid voor al hetgene gestreden hebben, wat ons als natie dierbaar kon zijn, die de buitengewone pogingen heeft opgeleverd, welke, door de gunst der Goddelijke Voorzienigheid, de voogmerken onzer vijanden geheel en al hebben verijdeld, welke pogingen door ons laatste nageslacht met bewondering en dankbaarheid zullen worden beschouwd.

"Ik zal geene moeite ontzien, om de betrekkingen van vriendschap tuschen dit koninkrijk en de landen, met welke wij in oorlog geweest zijn, te bevestigen en om al de voorteelen des vredes te verzekeren en te doen toenemen."

U I T S C H L A N D

WEENEN den 22. Februarij. De Heer **von Jagow**, Oppers-Statmeester van Z. M. den Koning van Pruisen, is van zijne reis naar Berlijn, alhier teruggekeerd.

Naar men verzekert, behelst de overeenkomst betrekkelijk Saxon, zeer voordelige bedingen, zoo omtrent de Schiepvaart op de Elve, als voor den Koophandel van Leipzig.

WEENEN den 23. Februarij. Men herinnert zich dat de Staten van den tweeden rang, op den 2. dezer eene Nota aan hunne Doorluchtigheden de Prinzen **von Metternich** en **von Hardenberg** overhandig hebben. Ingevolge van deze Nota, hebben de Prinzen **von Hardenberg** en de Heer **von Humboldt** aan den Prins **von Metternich** op den 4. dezer eene nieuwe Nota ingeleverd. Die hier het antwoord hetwelk gezegde Prins op den 9. dezer aan hun heeft doen toekomen:

"De Ondergeteekende heeft de eer gehad de Nota welke Mijne Heeren de Gevolmagtigden van Z. M. den Koning van Pruisen bij het Kongres, hem op den 4. dezer, met betrekking tot de zaken van Duitschland hebben doen toekomen, te ontvangen. Hij deelt met hun volkomen in het verlangen, dat er zonder verder uitstel aan het leggen van de grondslagen van de aanstaande Staatsregeling van Duitschland, gearbeid worde, en heeft niet noodig nieuwe verzekeringen van het levendig en oprecht aandeel, hetwelk zijn Hof in die belangrijke zaak neemt, te geven.

"Wat de toelating der Vorsten en Staten welke tot hertoe nog geen deel in de Deliberationen gehad hebben, betreft, zoo is de Ondergeteekende overtuigd, dat eene medewerking van alle de Staten van Duitschland, ter bereiking van het algemeen oogmerk, eene Staatsregeling namelijk, welke gewijzigd is naar de behoeften van alle de Duitsehe Staten, niet alleen mogelijk, maar zelfs onvermijdelijk noodzakelijk is; ook heeft het Hof van Oostenrijk de voorbereidende raadplegingen tuschen de Staten van den eersten rang, nimmer anders beschouwd dan als voorbereidende schikkingen tot die zaak.

"De Ondergeteekende met genoegen de voorstellen zien- de welke in de Nota door de Gevolmagtigden van Z. M. den Koning van Pruisen van den 4. dezer vervat zijn, bedient zich van deze gelegenheid om hen de verzekering van zijne bijzondere hoogachting te vernieuwen."

PRINS VON METTERNICH.

Men ziet hier uit, dat er tuschen de Hoven van Oostenrijk en Pruisen de beste eensgezindheid plaats heeft; zoo als men ook die zelfde eensgezindheid op alle de publieke plaatsen, zoo tuschen de Souvereinen, als de zich alhier bevindende vreemde Vorsten, ziet doorstralen.

Naar men zegt heeft Lord **Wellington** zijne eerste Nota, betrekkelijk de verdeling van de Landen op den linkeroever van den Rijn geleverd.

Te Brunn is het Hotel van het Gouvernement, tot den ontvangst van Z. M. den Koning van Saxon in gereedheid gebragt.

Niet alleen zijn de Hotels door ons Hof voor de vreemde Souvereinen gehuurd, opgezegd, maar zelfs heeft Z. M. de Keizer van Rusland, naar men verzekert, zijne bedienenden bevel gegeven om zich reisvaardig te houden, zoo dat er geenen twijfel schijnt te zijn of het Kongres spoed zich naar deszelfs einde.

FRANKFORT den 2. Maart. Naar alle waarschijnlijkheid zal er, tot op de aankomst van Z. M. den Koning van Saxon te Brunn, en deszelfs bekrachtiging van de overeenkomst der gecombineerde Mogendheden wegens zijn Rijk, in de berigten uit Weenen, eene soort van stilstand plaats hebben; doch daarentegen zal het oogenblik, op hetwelk gezegde Zijne Majesteit, deszelfs verklaring gedaan heeft, des te belangrijker zijn. Indien hij eenvoudig en zonder tegenspraak onderteekend, kan men als zeker vooronderstellen, dat hij gedurende de Onderhandelingen, offchoon men daarvan geen schijn in de openlijke Dagbladen gevonden heeft, officieele berigten van den loop der Onderhandelingen van het Kongres bekomen hebbe; dat hem de voorstellen wegens Saxon voorgelegd zijn, en dat hij, tot genoegen der Vereenigde Mogendheden, in de Resultaten daarvan bewilligd heeft. Hoogstwaarschijnlijk is dit het geval, alzoo men, redelijker wijze, niet wel anders begrijpen kan, dat hij eene reis naar Brunn zoude doen, wiens aanleiding en verband met die Resultaten, hem volkomen bekend moet zijn; dan, indien dit het geval niet is, zoo moet zijne verklaring een aanmerkenwaardig denkstuk in de geschiedenis, en eene aanmerkelijke bijdrage tot de handelingen van het Kongres opleveren, en beide des te meer, daar zij noodwendig over het Sijstema van het Saxische Kabinet in den Veldtoeg van 1813, over de oorzaken van het gedrag des Konings, over den gedwongen wanhoopigen toestand in denwelken hij zich bevond, en over de oplossing van de vraag, in hoe verre hem eenige schuld of eenige grondtelling, volgens de welke hij als toen, of in het vervolg, al of niet beschuldigd kan worden, bevatten moet. In allen gevallen is het te voorzien, dat er van de eene of de andere zijde eene Akte publiek gemaakt zal worden, welke inlichting in den toenmaligen tijd en den samenhang van zaken, welke tot nog toe onvolkomen bekend zijn, in het licht verschijnen zal.

Sedert eenigen tijd hebben de publieke berigten weinig of geen gewag van **Buonaparte** gemaakt. Da thans, daar de zaak van Italië, deszelfs toekomstige Geographische bepaling en Staatkundige gedaante weder op nieuw in aanmerking komt, beginnen ook sommigen op het denkbeeld te vallen dat zijne verblijfsplaats veranderd moet worden, zonder zijn aanstaande verblijf te bepalen.

De Koning van Napels heeft zijne aangegane verbintenissen gehouden. Oostenrijk en Engeland hebben daarom aangedrongen dat hij in het bezit van zijn Koninkrijk zoude blijven, doch Frankrijk zich met al zijn vermogen daar tegen verzet hebbende, heeft eindelijk op de verwijdering van **Napoleon**, als noodzakelijk voor de rust van Europa, aangedrongen, en zoekt dit zijn oogmerk ten sterksten door te zetten. De maatregelen dienaangaande, zegt men, zullen bij de officieele bekendmaking van de resultaten van het Kongres, onder dewelken het lot van Italië allermerkwaardigst zal zal, ter kennis van het publiek gebragt worden.

Zie verder den kant van deze Blads.

Men zou hier nog kunnen bijvoegen: een klein aantal families zal de bedenkingen niet meer onder zich verdeden, welke het loon van verdienste en deugd zullen zijn. Er zullen geen nuttelooze posten meer zijn, welke de publieke schatkist uitputten. Wij zullen onze schoude gebouwen niet meer zien vernielen, om 's Lands kas te verrijken. De drukpers zal niet meer aan banden gelegd worden, noch de schrijver genoodzaakt zijn zijne pen weg te werpen of aan vijand en logen toe te wijden. De boekdrukkerij zal zich verheffen uit de schandelijke slavernij, welke haar verhaagde, en de drukwerken voor het gebruik der provincien aan dezelve niet meer op gezag ontafomen worden, om de drukkers der hoofdstad te begunstigen. De opbrengst onzer belastingen zal niet meer in vreemde schatkistren worden gestort tot het onderhoud van onrechtvaardige oorlogen, welke het een dwingeland behagde **Haakendike** oorlogen te noemen, of tot het bouwen van gedenktuiken, welke zijn Hoogenmoed of andere bijzondere ongemakken hem onophoudelijk deden oprigten.

BRUSSEL den 3. Maart. Naar men zegt zal onze **Armée** Zie verder den kant van de tweede Blads.

Onze belastingen zullen noch Weenen noch Parijs verrijken: wat het Hof en de besturen zullen ontvangen, zal aan het volk dat dezelve zal opgebragt hebben, worden terug gegeven.

"Zoo men ons aanrandt, zal de Staatkunde van Europa ons verdedigen.

"In het bestuur zullen wij geheim, noch knevelarij, in de belastingen, geldverpillingen, bankroet, noch onseerlijkheid hebben.

"De wetten zullen uitvoerig van den algemeenen wil zijn: een ieder zal het regt hebben er vrijelijk zijne gedachten over te zeggen.

"In den Godsdienst, geene inquisitie; de vrijheid en onafhankelijkheid der eerediensten zullen de dwceyzucht en schijnheiligheid afweren.

"Wij zullen noch het militair, noch het leentstellig genvernement, noch dat der algemeene politie, wij zullen het gouvernement van een Nederlandsch Vorst hebben, in over eenstemming met het karakter der natie.

"Wij zullen tot onze spreuk voeren **vrijheid en trouw**."

BRUGGEN den 28. Februarij. De gelukkige tijding der beslissing van ons lot is alhier, zondag, ontvangen en vervolgens bij eene proclamatie van den intendant publiek gemaakt. De Oranje vlag is op den toren geplaat. Bene algemeene illuminatie, het gelui van al de klokken en de vreugde der ingezetenen hebben de gevoelens der Bruggenaren voor den geliefden Monarch aan den dag gelegd, die door de Voorzienigheid geroepen is, om over de Nederlanders te regeren.

BRUSSEL den 2. Maart. Het dagblad **l'Observateur**, van heden, de gelukkige beslissing onzes lots aankondigende, maakt, onder anderen; de volgende aanmerkingen:

"Wij gaan dus in vrede ademhalen, gelukkig door hetgene de Voorzienigheid ons schenkt.

"Wij zullen noch machiavellismus noch heerschzucht hebben. Wij mogen benijd worden, doch zullen anderen niet benijden."

STRAATSBURG den 25. Februarij. Alles bevindt zich te Kehl nog in denzelfden staat. Het is ten onrechte dat men verspreid heeft, dat er aan het herstel der Vestingwerken en aan het aanleggen van nieuwen gearbeid wierde. Men zal zich eerst daarmee bezig houden zoodra het toekomend lot van Kehl, stellig door het Kongres van Weenen beslist zal zijn. Men is in het algemeen van gedachten, dat Kehl tot eene Forteres van het nieuwe Duitsehe Bondgenootchap verklaard zal worden en in het vervolg een gemengd Garnizoen van Oostenrijksche en Badische Troepen zal bekomen. De Generaal **Wolkman**, Oostenrijksch Kommandant van Kehl, verzet zich bij achnurtheid tegen her wederopbouwen der Huizen van het Dorp Kehl, welke in November 1813, op bevel van den Francken Kommandant, als hinderlijk voor de verdediging dier plaats zijnde, gesloopt zijn. Het tegenwoordig Garnizoen van het Fort, bestaaf hij voortdurend uit twee Bataillons van het Oostenrijks Regiment **Renf Graiz**, waarvan nogthans het grootste gedeelte, nijden.

Amsterdam den 3. Maart 1815.

* * Na een langdurig Ziekbed en lijden van circa 16 weken, overleed gisteren avond ten 8 uren, mijne waarde en tedergheliefde Huisvrouw, **ANGENIETHA SLEUR**, in den ouderdom van 57 jaren en 8 Maanden. Ik geve van ditz voor mij en mijn enigen Zoon treffend Sterfgeval, langs de

•• SIMON FABER, JOHANNES DE HAAS *Junior* .
WACHTER, Makelaars te Rotterdam, als last hebbende van
Koophandel binnen deze Stad, na gedane aangifte conform de
1815, des morgens ten tien uren, in *het Badhuis*, onder de 1
2579 Balen *Bengaaische* RYST, zoo gezond als beschadigd, 1
Jan Eerkes van Londen; als mede 200 Balen CACAO.—De
No. 162; de *Cacao* op een Zolder, agter de Huizinge van de
kan *Heden en Morgen* op den dag der Verkoop, door een
melde Makelaars.

* J. A. STOOPENDAAL, M. KRUL en W. DOM, Ma
en volgenden dag, des voormiddags ten 10 uren, in het Log
koopen: eene aanzienlijke partij MEUBILAIRE GOEDEREN,
supra zijne LYNWADEN, vele Porceleinen en Aardewerken,
lijke benoodigdheden; benevens PAARDEN, RYTUIGEN
SCHAPPEN, en vele andere Goederen meer. Breeder bij N
de *Makelaars*, als te Utrecht bij den Kastelein *E. Kobus*, op

Men laet een iegelijk weten, dat de Deurwaarder JAN: vanger der Verponding van het eerste arrondisfement Utrecht de jaren 1806, 1807 en 1808, en tot de invordering der nog last, voortgaande met de middelen van contrainte, gedaan tention, van veertien dagen tot veertien dagen, welke Perceelen, waarder voornoemd gedaan, zijn in arrest genomen, uit kmanier van Procederen, gearresteerd bij Publicatie van Hun Ebeest, van 17. Januarij 1806, ten overstaan van een der Heerpubliek aan den meest- en laastbiedenden, zal verkoopen :

En zal deze Verkoopling geschieden op Dingsdag den 21. M
de Beginkbank van Eersten Aanleg, te Utrecht.

Werd gevraagd, op een Buitengoed, gelegen aan het
vroeger, een **TUINKNEGT**, liefst van den Gereform
Broeijen en Snoeijen wel verstaande, maar voorname
het onderhouden als voorskriften, als mede het S

Utrecht den 5. Maart 1815.

Geb. VAN-PRAAGE.

Utrecht den 5. Maart 1815.

*. De Ontvanger Particulier te Amersfoort, berigt belanghebbenden, dat ten zijnen Kantore ligt de Betu over de maand Januarij II. van Tractementen voor de ieel Ambtenaren, in het Arrondisfement Amersfoort.
Amersfoort den 6. Maart 1815.

VAN STOETWEGE

1	—	7ue	—
2	Dito	95½	96
3	Dito	80	81
4	Frankrijk, Tiers Consolidé.	75	76
5	Certificaten van dito.	65½	69
6	Engeland, Geconsolideerde	68½	68
7	Rusland bij <i>Hope</i> en <i>Comp.</i>	67	68
8	Coupons van dito.	96½	97
9	Pruisen.	34½	34½
10	Spanje, 1807. dito.	34	14
11	Coupons van dito.	13½	28
12	Weener Bank.	25	23
13	Dito.	26½	27½
14	Certificaten.	53½	54½
15	Italien Monte Napoleon.	55½	56½
16	Napelsche Certificaten.	34	34½
17	Zweden.	26	28
18	Coupons van dito.	95½	96
19	America. <i>Hope</i> en <i>Comp.</i>	83	83
20	bij <i>Stagberr.</i> 1791.		